

Elárverezték a Kass-szálloda és kávéház berendezését

Adótarozás miatt kedden délben kiüritették a szállodal szobákat, eltranszferálták a kávéházi berendezés egy részét, — délután megtartották az árverést

Drámai jelenetek a 35 éves Kass-palotában társzekerekkel, végrehajtókkal, szállítómunkásokkal — A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár 12 ezer pengőért megvette a berendezést

Szurdán ideiglenesen bezárják az üzemet?

(A Délmagyarország munkatársától.) Kedden délelőtt szokatlan izgalom verte fel a Kass-szálló környékét. Nehéz szekerek állottak meg a hotel bejárata előtt, napszámok serege vonult be az épületbe hat adóvégrehajtó vezénylete alatt. A végrehajtók fülük mögött ceruzával, kezükben a transzferálandó tárgyak jegyzékével vezényelték a munkáscsapat mozdulatait. A szálló vendégei és személyzete körében nagy megdöbbenést keltett a végrehajtók megjelenése. Percek alatt elterjedt az egész városban a transzferálás híre és a hír hallatára érdeklődők tömege szállta meg az épület környékét. Sietve érkeztek a törzsvendégek és szomorú arccal álldogáltak a hatalmas tükörablakok előtt. Egyik-másikuk szinte lesújtva nézte, hogy mint viszik megszokott törzssasztalát a társzekerek az adóhivatal raktára felé.

— Harminc esztendeje mindennap itt ültem —, mondotta az egyik törzsvendég. Most hontalan lettem...

A portás megkövülve ült fülkéjében, a pincérek halottféhéren meredtek maguk elé... mert nekik nem azt jelentette ez a transzferálás, hogy elvitték a törzssasztalt, hanem azt, hogy elvitték a kenyeret. A kasszában könnyeit törölte a kisasszony, a szobaasszony egyik emeletről a másikra rohant, a szállóvendégek pedig riadtan kapkodták magukra a ruhát...

Azt a hangulatot szinte lehetetlen visszaadni, amelyet a végrehajtók megjelenése idézett elő. Többet jelentett ez az adóvégrehajtási aktus egyszerű transzferálásnál, jelentette Szeged egyik legrégebb, Európaszerte ismert üzemének tragédiáját.

64 ezer pengő adótarozás

Hogy mi történt a Kassban kedden délelőtt? Röviden ez:

A Kass-szálló és kávéház nagyobb összegekkel tartozott adó fejében. Egyenes adó címén 26, OTI hátralék címén 16 és forgalmi, fényüzési adó címén 22 ezer pengővel.

Az első két tételre rendszeresen fizették a részleteket, amelyeknek fizetésére a szálló megállapodott az illetékesekkel. Az együttesen kezelt forgalmi és fényüzési adót is részletekben törlesztették. Augusztus 31-én azonban, amikor 501 pengős részletet kellett volna fizetni a tartozásra, megakadt a fizetés. Tulajdonképpen ez az 501 pengős, elmaradt részlet okozta, hogy kedden reggel hat végrehajtó vonult be az épületbe a transzferálás lebonyolítása végett.

Negyven üres szoba...

Az épületben abbamaradt a munka. A gépész otthagya a villanyfejlesztő motort. A londiner letette a színes vignettákkal teleragasztott bőrdönt, a konyha-séf kiállt a konyhaajtóba, a pincérek pedig egy csoportba verődve néztek a tovatűnő asztalok és székek után. A munkások először a szálló-berendezését szállították ki az uccára. Negyven szoba berendezését: a masszív, békebeli ágyakat, szekrényeket, asztalokat, sezlónokat vitték el. Minden szobát kiüritettek, csak az a három szoba kapott pardónt — egyelőre —, amelyben állandó panziós vendégek laktak.

Gyorsan haladtak a munkások a transzferálással. Nem telt bele egy óra, máris üresen

MOZI

Ma játszik

Cecil B. de Mille milliósi filmje:

Belvárosi

**AVE
CAESAR**

tátongtak a szobák, a nyitvahagyott fehér ajtószárnyak haldokolva intettek bucsut a matracoknak.

Sor került ezután a hall berendezésére. Leszedték a festményeket, felgöngyölítették a szőnyegeket, egy munkás írógéppel, a másik a kormányzó hatalmas mellszobrával szaladt le a lépcsőn... Gyönyörű, masszív vázakat vitt egy harmadik. A hatalmas fotójöket ketten-hárman cipelték... Vezényszavak harsantak:

— Mi lesz már azzal a tükörrel? Gyerünk, gyerünk! Fogja meg azt az ágydeszkat, ne hámszokdjoni!

Ürült és kopaszodott az épület.

— Gyerünk a kávéházzal — adta ki a jelszót az egyik végrehajtó.

A kávéház

A kávéház. A Kass nagyhirű, vörös tónusu, izléses kávéháza, a szombatesték táncos hangulatának, a vasárnap délutánok meghiúsított csevegéseinek, bridzs-partijainak színhelye! Az embernek akaratlanul is csatajelenet jutott eszébe. A személyzet lépésről-lépésre adta fel az épület minden tenyérnyi helyét. A védősegreg ezután a kávéházban gyűlt össze. Mert a kávéház többet jelent mint a szálló, mint az étterem. A kávéház kereste a kenyeret —, mondogatták a pincérek.

A munkások percek alatt előzőnlötték a hatalmas termet. A szekerek odaállottak a kávéház Stefánia-liget felé eső bejáratához. A végrehajtók helyet foglaltak a billiárd-asztalok mellett és megindult a munka.

Törzssasztalok vándorútja

Ennél fájdalmasabb látvány alig képzelhető el... A kényelmes bordó karosszékek, az előkelően hűvös márványasztalok! Levegőbe emelkedtek mind és ellebegtek a raktár felé... Az egyetemi tanárok asztala is megmozdult, aztán követte ezt a törzstisztek asztala, majd a Szeged FC, SzAK-asztal indultak szomorú útjára. Az újságírók kálvya melletti törzssasztala is rákerült a munkások vállára.

A pincérek...

Mindez állandó izgalom között történt. A pincérek lázadása volt egyik fejezete a transzferálásnak. A végrehajtók megjelenése után nemsokkal megérkezett a szokásos kísérelő serege: az árverés vevők serege. Az árverési vevők szintén benyomultak az épületbe, hogy megismerjék a berendezési tárgyakat. Az elkeseredett pincérek nem sokat teketóriáztak, hanem kiutasították valamennyit az uccára. De a pincérek ennél még tovább mentek kenyerük védelmében. Deputációba mentek a városházára.

Küldöttség a pénzügyigazgatóságon

Az egyik főpincér haladt az élen, elgondolkozva. A városházán nem jártak eredményesen.

— Ez ellen nem lehet semmit sem tenni — mondották nekik a hivatalokban. Itt a pénzügyigazgató intézkedhet...

— Gyerünk a pénzügyigazgatóhoz! — adták ki a jelszót és a pincérsereg szinte futólépésben sietett a pénzügyigazgatóság palotája felé. Szeged igazgató távollétében Lindauer igazgató-

Dr. Weinmanné

kalapszalonnjának

*modelljei elegánsak, izlésesek
olcsók! Dugonics ucca 3. szám.*

Alakítások modell után jutányosan.

helyettes fogadta a küldöttséget. Eppen jó helyen jártak, mert a pénzügyigazgatóhelyettes rendelte el kedden reggel a transzferálást.

— Igazgató ur — mondották elcsukló hangon a pincérek —, megáll az üzem, elvesztjük a kenyerünket, ha kiüritik a kávéházat.

— A kávéházat nem üritik ki — mondotta az igazgatóhelyettes —, csak mintát vesznek, a többi otthagyják...

Minták...

Azonban a kávéházban azalatt a mintákon tulmenőleg hordták a berendezést. A pincérek visszarohantak a kávéházba, hogy hírül vigyék a pénzügyigazgatóhelyettes választ. Addiera már ott is tudták a „mintákról”. Az egyik vendég telefonon érdeklődött a pénzügyigazgatóhelyettesnél, aki ugyanazt a választ adta, mint a pincéreknek. A végrehajtók vezére, Vársárhelyi végrehajtó azonban kijelentette, hogy neki nem így szól az utasítása.

— Azt az utasítást kaptam, hogy vigyék mintát, aztán amennyit el tudok szállítani azt szállítsam el...

A végrehajtó ezután telefonon érintkezésbe lépett a pénzügyigazgatóhelyettesel, akivel való beszélgetése után a következőket jelentette ki:

— A helyzet megváltozott. Amit eddig elvittünk, azt elvittük, azt már nem hozzuk vissza. De ezután most már csak a mintát visszük...

— Gyerünk a bárba! — s a bárhangulatnak megfelelő vidáman „szedték a mintát” a bárból.

Vendégeket hoz a gyorsvonat

A budapesti gyors szállóvendégeket hozott.

— Szobát kérek! — mondotta az egyik vendég.

— Csak szobát adhatok — üresen... — felelte a portás. Butor egyikben sincs... Mert ekkor már negyven komplett szállodai szoba ott szorongott az adóhivatal Szilágyi-uccai raktárában.

A kávéházban a pénzügyigazgatóhelyettes utasítására megmenekült néhány asztal és szék. ezeket állták körül a pincérek meghiúsítva. De szó sem volt most békés ebédelőkről, kinek lett volna étvágya.

— Ebből él az egész ház — mutat szét az egyik pincér a kávéházra. Téli idején munkánkül maradunk, nem tudom mi lesz a családunkkal... Annyi pénzünk sincs, hogy holnap kenyeret vegyünk belőle magunknak!

A portás tanácstalanul néz szét.

— Mit csináljak, ha jön vendég? Tegnap este még semmit sem sejtettem, ma reggel azután beütött a baj. Nem is tudom, mit keresek még itt, a vendégek elszédtek...

Kass János az összeomlásról

Kass János a végrehajtók érkezése után elrohant az épületből. Csak nehezen lehetett megtalálni és beszélni vele.

— 501 pengő miatt történt a transzferálás, — mondotta. Augusztus 31-én kellett volna ezt az összeget lefizetnem, de nem voltam képes, mert a múlt heti ünnepek előtt zárgondnokot ültettek az üzembe. Az ünnepek nagy forgalmának jövedelme tehát nem az én kezeimhez folyt be, hanem a zárgondnokéhoz. A főpincérek a zárgondnoknak számoltak el a bevétellel és így nem volt a kezemben egy fillér sem.

— Hogy miért csinálták a transzferálást, arra csak azt felelhetem, hogy azért, mert így többet reméltek, mintha várnának. Hetedikére ugyanis együttes árverés lett volna. Az adóhivatal úgy tudta, hogy ezen az együttes árverésen még kevesebb jut rá, mint most... Szep-

**Filléres kézimunka előnyomtatási akció
a Muskátli új Kézimunkaboltjában.**

Cime: Kárász ucca 3.